

Grundskyld, dels som Ejendomsskyld, i Forhold til hinanden som 4 til 3, er der i § 3 opstillet Bestemmelser om Fradrag ved Skatteligning paa faste Ejendomme. Der sker intet Fradrag paa Grunden, men derimod skal der ske et Fradrag paa Bygningerne, altsaa for Ejendomsskyldens Vedkommende. Minimumsfradraget er baade for København, Frederiksberg, Købstæderne, Landkommunerne og Amtskommunerne 3 000 Kr., medens Maksimumsfradraget er forskelligt, højst i København og paa Frederiksberg, nemlig 10 000 Kr.; i Købstæderne er det 8 000 Kr. og i Sogne og Amtskommunerne 5 000 Kr. Indenfor disse Maksimums- og Minimumsgrænser kan Kommunalbestyrelsen for 4-aarige Perioder ad Gangen fastsætte Fradraget for alle Ejendomme i Kommunen. Desuden er der i § 3, 2det Stykke, Bestemmelser om et særligt Boligfradrag paa 1 000 Kr. pr. Lejlighed udover een Lejlighed pr. Ejendom, og endelig er der i samme Paragrafs 3die Stykke en Bestemmelse om, at alle Boliger, der er opført under Højkonjunkturen — Skæringsdagen er 1. Juni 1916 —, skal have et Fradrag paa 12 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed, Ejendommen indeholder.

Denne Bestemmelse i § 3, 3die Stykke, er ikke vedtaget med samme Flertal i Folketinget som de øvrige Bestemmelser, idet kun to Partier har stemt for den, medens tre Partier, Venstre, det radikale Venstre og Socialdemokratiet, har stemt for Lovforslagets øvrige Paragraffer, dog med Undtagelse af nogle enkelte Venstrestemmer, der ikke blev afgivet for Lovforslaget i det hele taget. Bestemmelsen om det særlige Fradrag for de dyrt byggede Boliger er indført, fordi vi skønner, det er rimeligt ikke at beskatte den i Forvejen for dyrt byggede Bolig og derved gøre det yderligere vanskeligt for de Folk, som bor i de dyre Boliger, at betale Huslejen. Der vil endog kunne blive Tale om en Lettelse i Huslejen, i hvert Fald i mange Tilfælde, naar det foreslaaede Fradrag gennemføres. Det er mit Haab, at det vil være muligt her i det høje Landsting at vinde mere Forstaaelse for Fradragets Betydning, end det har været muligt i det andet høje Ting.

Den Skatteudskrivning, der skal ske efter Lovforslaget, finder Sted paa forskellig Maade, naar Talen er om København, Frederiksberg, Købstæderne, Landkommunerne og Amtskommunerne. For Københavns Vedkommende bortfalder alle de hidtidige Skatter, bortset fra de i Lovforslaget opførte to Skatter, Grundskylden og Ejendomsskylden. For Københavns Ved-

kommende bestemmes det i § 4, at der er et særligt Overgangsskatteaar 1926—27 — Meningen er jo, at Bestemmelserne skal have Gyldighed allerede for 1926—27 —, og derefter kan der i 4-aarige Perioder finde en Stigning Sted op til en Maksimumspromille, der for Hovedstadens Vedkommende er 7,5, medens Bundpromillen, altsaa Begyndelsespromillen, bliver 5. For Frederiksbergs Vedkommende bliver Forholdet dette, at nøjagtig det samme Beløb, der nu udskrives paa fast Ejendom, hvilket for øvrigt er ret betydeligt, i Forhold til hvad der almindeligt udskrives paa fast Ejendom i Købstæderne, skal udskrives ogsaa for Fremtiden.

Købstæderne udenfor København og Frederiksberg har særegne Ejendomsbeskatningsregler, der er tilvejebragt ved Lovene af 1863 og 1880. Disse Love har været lidet anvendt indtil den allernyeste Tid, men efter at den personlige Beskatning er blevet forøget meget betydeligt, har Købstadskommunerne nu rørt paa sig for at faa deres Ejendomsbeskatning sat op, i nogle Tilfælde endogsaa i overordentlig høj Grad. I Loven af 11. Februar 1863 og i Loven af 1880, som er en Supplementslov til den, er der Bestemmelser om, at Købstæderne kan lægge Skat paa fast Ejendom, Bygninger og Grund, svarende til $\frac{1}{6}$ af de Udgifter, de har lignet paa fast Ejendom og Personer i de nærmest foregaaende 10 Aar, gennemsnitlig taget, og en meget betydelig Beskatning kan saaledes efter de gældende Love lægges paa fast Ejendom i Købstæderne. Loven indeholder en Bestemmelse om, at der kun kan ske Revision af den kommunale Skattevedtægts Bestemmelser om Ejendomsbeskatningen hvert 20de Aar. Nu er Forholdet imidlertid dette, at der er 65 Købstæder, som i de sidste 20 Aar ikke har revideret deres Vedtægt om de faste Ejendommers Beskatning, og disse Købstæder kan saaledes nu, hvad Dag det skal være, indsende Forslag til Ministeriet om Forandring af deres Ejendomsbeskatning og faa deres Vedtægt stadfæstet, naar den paa behørig Maade har været behandlet i Byraadet og fremlagt til almindeligt Eftersyn. Der er allerede indsendt flere Begæringer om Forandring i Skattevedtægten. Jeg skal saaledes nævne, at Ribe Byraad har indsendt en saadan Begæring. Man har i Øjeblikket i Ribe en meget lav Beskatning af fast Ejendom, en Beskatning, der kun giver 7 000—8 000 Kr. i aarlig Indtægt. Nu har Ribe Byraad vedtaget at indføre en meget stærkere Beskatning, saaledes at det Beløb, der opkræves fremtidig, skulde blive ikke 7 000—